

רע"פ 4558/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4558/17

כבוד השופט ח' מלצר
פלוני

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים ר' כרמל, כ' מוסק וד"ר ש' רנר) מתאריך 25.04.2017 ב-ענ"פ 18387-10-16

עו"ד שלמה ברוש

בשם המבקש:

עו"ד שרית משגב

בשם המשיבה:

החלטה

1. בפני בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים: ר' כרמל, כ' מוסק, וד"ר ש' רנר) ב-ענ"פ 18387-10-19, במסגרתו התקבל ערעורה של המשיבה על פסק דינו של בית משפט השלום בבית שמש (כב' השופט נ' זנו) מתאריך 08.09.2016 ב-ת"פ 54782-02-15.

אביא להלן בתמצית את הנתונים הדרושים להכרעה במכלול.

רקע והליכים קודמים

2. בתאריך 16.04.2015 המבקש הודה במסגרת הסדר טיעון, שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בכתב אישום מתוקן שייחס לו את העבירות הבאות: סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה (עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977); נהיגה ללא רישיון נהיגה (עבירה לפי 10(א) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה), נהיגה ללא ביטוח (עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970), ונהיגה ללא רישיון רכב (עבירה לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה).
3. במסגרת כתב האישום המתוקן נטען כי בתאריך 02.07.2013 המבקש נהג ברכב השייך לאחותו, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, כאשר חברתו עמו ברכב. על פי הנטען, המבקש התקרב למחסום משטרה באזור בית שמש, ולאחר ששוטר סימן לו לעצור בצד הדרך - המבקש האיץ ונמלט מהמקום בנהיגה מהירה. עוד נטען, כי השוטר החל לרדוף אחרי המבקש בניידת, אך הלה המשיך בנסיעתו במהירות של כ-140 קמ"ש באופן שסיכן את כלי הרכב שנסעו בכביש, ואילץ אותם לסטות מנתיבם, לעלות על מדרכות ולבלום בלימות חירום. בהמשך, על פי הנטען, המבקש סטה ממסלול נסיעתו, פגע בפח, אך המשיך בנסיעה, עד שלבסוף נטש את הרכב ונמלט מהמקום יחד עם חברתו.
4. בתאריך 08.09.2019 לאחר שמיעת טיעונים לעונש, בית משפט השלום הנכבד גזר את דינו של המבקש. בית משפט השלום הנכבד העדיף את שיקומו של המבקש על פני מיצוי הדין עמו, ובהתאם להמלצת שירות המבחן נמנע מהרשעתו בדין וקבע כי המבקש יחתום על התחייבות עצמית בסך 1,500 ש"ח; יבצע 150 שעות לתועלת הציבור, וישלם קנס בסך 1,000 ש"ח. כן הושתו על המבקש שלושה חודשי פסילה על תנאי, לבל יעבור על אחת העבירות אותן ביצע למשך שנתיים.
5. המשיבה ערערה על תוצאות ההליך, וביקשה את הרשעתו של המבקש בדין וכן להחמיר בעונשים שהושתו עליו. במסגרת ערעורה, המשיבה הדגישה כי העונש שהושת על המבקש חורג לקולא ממדיניות העונשים במקרים כגון דא.
6. בתאריך 25.04.2017 בית המשפט המחוזי הנכבד קיבל את ערעורה של המשיבה והרשיע את המבקש. במסגרת פסק הדין נקבע כי נסיבות המקרה מצדיקות הטלת עונש מאסר בפועל, ואולם, לאור השינוי החיובי שהמערער ערך בחייו - ניתן להימנע מכך. עם זאת בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי יש להחמיר ברכיב הפסילה שהושת על המבקש - וגזר על המבקש, בנוסף ליתר רכיבי הענישה שנגזרו עליו, עונש של פסילה בפועל, מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה, למשך שנה.

מכאן הבקשה למתן רשות ערעור שבפני.

טענות הצדדים

7. בבקשה למתן רשות ערעור המבקש מפנה את עיקר טענותיו כלפי חומרת העונש שהושת עליו. המבקש טוען, בהקשר זה, כי ההחמרה ברכיב הפסילה גורמת לו לעיוות דין, ומעוררת, לשיטתו, "שאלה אנושית-מצפונית", המצדיקה עמוד 2

דיון בעניינו בגלגול שלישי. לטענת המבקש, אף הפער בין העונש שהושת עליו על-ידי בית משפט השלום הנכבד לבין זה שהושת עליו על-ידי בית המשפט המחוזי – מצדיקים, לשיטתו, מתן רשות ערעור. לבסוף נטען, כי בעת גזירת העונש היה מקום לתת משקל רב יותר לנסיבותיו האישיות של המבקש, ובתוך כך גם לעובדה שעונש הפסילה שהושת עליו יאלץ אותו לגשת מחדש למבחן העיוני והמעשי להוצאת רישיון נהיגה.

8. בתגובתה, המשיבה טענה כי הבקשה איננה עומדת בקריטריונים, אשר הותוו לצורך מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי", בשים לב לכך שעניינה של הבקשה הוא בחומרת העונש שהושת על המבקש, וזה איננו חורג, לשיטתה של המשיבה, ממדיניות הענישה הראויה במקרים כגון דא.

9. המשיבה הוסיפה וטענה כי גם לגופו של עניין, דין של טענות המבקש להידחות. לטענת המשיבה, העבירות בהן המבקש הורשע הינן חמורות ונעשו תוך סיכון ממשי לחיי הנוסעים בדרך, כל זאת כאשר לא היה בידיו מעולם רישיון נהיגה. עוד נטען, כי עיון בנדה 1/17 של משרד התחבורה (אשר צורף לתגובת המשיבה) מעלה כי מי שרישיון הנהיגה שלו נפסל לתקופה שאיננה עולה על 36 חודשים, לא יחוייב להיבחן מחדש, ובכל מקרה, אין בכך כדי להשליך על העונש שהושת על המבקש, בשים לב לחומרת העבירות בהן הורשע, וכן לעבירות תעבורה נוספות שצבר לחובתו מאז שהורשע.

דיון והכרעה

10. לאחר עיון בבקשה, בחומר שצורף לה, ובתגובת המשיבה – הנני סבור כי דין הבקשה להידחות. אנמק להלן בקצרה את מסקנתי זו.

11. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים מיוחדים, שבהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית, בעלת השלכות ציבוריות החורגות מעניינים של הצדדים הישירים להליך, או בנסיבות המעוררות חשש מפני עיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (ראו: ר"ע 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 8421/16 מחאמיד נ' מדינת ישראל (20.11.2016); □ 430/17 אזולאי נ' מדינת ישראל (07.03.2017)).

סבורני כי הבקשה שבפני איננה מעלה שאלה משפטית עקרונית ואיננה עומדת בתבחינים הנ"ל וכי היא מתמקדת כל כולה בעניינו הפרטני של המבקש.

12. זאת ועוד – הבקשה נסובה סביב חומרת העונש שהושת על המבקש, וכפי שנפסק על ידי בית משפט זה, השגה על חומרת העונש איננה מקימה, על דרך הכלל, עילה לדיון ב"גלגול שלישי", אלא במקרים מיוחדים בהם מתגלה סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות (ראו: רע"פ 1596/16 מוחתסב נ' מדינת ישראל (05.09.2016); רע"פ 2588/16 שלבאיה נ' מדינת ישראל (19.09.2016)). בענייננו, סבורני כי העונש שהושת על המבקש איננו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה והמקובלת (השוו, למשל: רע"פ 8046/13 זוהר נ' מדינת ישראל (04.02.2014)).

די בטעמים אלו, כשלעצמם, כדי לדחות את הבקשה.

13. אף לגופם של דברים, דין הבקשה - להידחות. בענייננו, המבקש ביצע עבירות חמורות בנסיבות המסכנות את יתר משתמשי הדרך, תוך הפגנת תעוזה וזלזול בהוראות המשטרה - כל זאת כאשר לא היה בידיו מעולם רישיון נהיגה.

יתר על כן, מסתבר כי מאז שביצע את העבירות נשוא כתב האישום המתוקן - המבקש צבר לחובתו ארבע עבירות תעבורה נוספות, וביניהן נהיגה מעל המהירות המותרת ונהיגה ללא מלווה.

14. נוכח כל האמור לעיל - הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ב' בתמוז התשע"ז (26.6.2017).

ש ו פ ט